การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ACADEMIC ADMINISTRATION TO PROMOTE CREATIVE THINKING IN SCHOOLS UNDER CHOMTHONG DISTRICT OFFICE BANGKOK

[1]อธิรพงษ์ เจริญยัง และ [2]ฉัตรกุล เอื้อพิพัฒนากูล

[1] Atirapong Charoenyoung and [2]Chatkul Uapipattanakul

[1]มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, ประเทศไทย

[1]Rajapruk University, Thailand

[1]mb-boy@hotmail.com, [2]chuapi@rpu.ac.th

Received : December 3, 2024; **Revised** : March 2, 2025; **Accepted** :April 29, 2025

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร และ2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 171 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .67-1.00 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่

---

[1]นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

[2] อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

การวัดผลประเมินผลการเรียน และ2) ผลการเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและตำแหน่ง ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ.05 ส่วนขนาดโรงเรียน ภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, การคิดสร้างสรรค์, สำนักงานเขตจอมทอง

Abstract

The objectivesof this research were to 1) to study academic administration to promote creative thinking in schools under the Chomthong District Office Bangkok, and 2) to compare academic administration to promote creative thinking in schools under the Chomthong District Office Bangkok, classified by gender, education level, position, work experience and school size. The sample consisted of 171 school administrators and teacher. The research instrument was a questionnaire with content validity, IOC values between .67-1.00 and a reliability value of .96. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD. The research results were as follow: 1) academic administration to promote creative thinking in schools under the Chomthong District Office Bangkok was at a high level in overall and particular aspects, ranking from the highest mean: Measuring and evaluating academic performance, and 2) the opinions of school administrators and teachers on academic administration to promote creative thinking in schools, classified by gender, education level, position in overall and particular aspects were not different and work experience were statistically significant at the level of .01 and .05, while the differential school size in overall were not different and particular aspects found that the management of educational institution curriculum and measuring and evaluating academic performance were statistically significant at the level of .05

Keywords: academic administration, creative thinking, Chom thong District Office Bangkok

บทนำ

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารในสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ มีภาวะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีกลยุทธ์เชิงรุกและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมจะพัฒนาแนวทางการบริหารงานสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิผล เพื่อให้การบริหารงานในสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตั้งไว้ รวมถึงให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมยุคการศึกษา 4.0 ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ผู้บริหารยุคการศึกษา 4.0 จำเป็นต้องสร้างการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมให้ครูแสดงศักยภาพของตนเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทสู่สากล เช่น การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา รวมถึงด้านการส่งเสริมพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนด้านการคิดสร้างสรรค์ที่เป็นไปตามความต้องการของการจัดการศึกษา 4.0 (ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ , 2558) ที่มุ่งส่งเสริมการกล้าคิด กล้าแสดงออก สร้างสรรค์ผลงานและผลผลิต ซึ่งเป็นโมเดลในการพัฒนาประเทศ มุ่งการขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมใหม่ (Runco, 2007)

แนวการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต และเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษาจึงจัดว่ามีความสำคัญ ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556) กล่าวว่าในบริบทของการจัดการศึกษา การออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีส่วนพัฒนาการคิดเชิงสร้างสรรค์ให้แก่นักเรียน เริ่มตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อยอดสู่ระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย อาทิ การเชื่อมการเรียนรู้สู่การแก้ปัญหาในโลกจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการแสวงหาทางออกเชิงสร้างสรรค์ การใช้กิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ โดยอาจสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การสร้างสรรค์เวทีแสดงผลงานความคิดสร้างสรรค์ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ กระตุ้นผู้เรียนให้คิดสร้างสรรค์ สร้างคุณค่าให้กับความคิดสร้างสรรค์ จะเห็นว่าการบริหารสถานศึกษาด้านวิชาการมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแล้วยังต้องมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาและยกระดับการคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษาโดยการเน้นจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ (สุนันท์ สีพาย และไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2561)

การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ยังยึดติดกับคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ดังนั้นครูผู้สอนจึงเร่งทำการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัดที่จะออกสอบทำให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์เท่าที่ควร และถึงแม้ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการทดสอบระดับชาติจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าสำนักงานเขตอื่น ๆ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2566) เมื่อวัน 11 มิถุนายน 2566 พบว่า นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเพื่อนหรือครู และไม่ค่อยกล้าตอบคำถาม ว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้นหรือเพราะเหตุใดถึงเป็นอย่างนั้น จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองและการกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ นอกจากนี้ครูยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและเน้นให้ผู้เรียนท่องจำประกอบกับการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่หลากหลายขาดความยืดหยุ่น ไม่มีสื่อ ฯ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามากระตุ้นความสนใจของนักเรียน จัดการเรียนการสอนไม่เป็นลำดับขั้นตอน ครูจัดการเรียนการสอนที่ไม่ส่งเสริมการฝึกทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ไม่มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนไม่มีการนำผลการนิเทศการศึกษากลับมาสะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและไม่นำข้อมูลกลับมาแก้ไขหรือพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน ทำให้ไม่สอดคล้องกับการจะพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ที่จะแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ที่นักเรียนต้องการแสดงออกมา

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานครต่อไป สถานศึกษาและครูผู้สอนได้มีแนวปฏิบัติหรือรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มีความหลากหลายและเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนเพื่อเป็นประชาชนที่มีศักยภาพหรือความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหารและครูในโรงเรียนจำนวน 283 คน รวมจำนวน 305 คน จาก 11 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตจอมทองกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นเกณฑ์ ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงในลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2562) ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มการตัวอย่าง จำนวน 171 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD โดยรวมและรายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 171 ฉบับ โดยผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

ด้านที่	การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์	$\overline{X}$	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1	การวางแผนงานวิชาการ	4.63	.48	มากที่สุด	6
2	การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	4.59	.46	มากที่สุด	7
3	การบริหารการจัดการเรียนรู้	4.67	.42	มากที่สุด	3
4	การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน	4.67	.42	มากที่สุด	3
5	การวัดผลประเมินผลการเรียน	4.71	.45	มากที่สุด	1
6	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้	4.68	.42	มากที่สุด	2
7	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.63	.45	มากที่สุด	5
8	การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.46	.56	มาก	8
9	การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ	4.65	.57	มากที่สุด	4
	ภาพรวม	**4.63**	**.41**	**มากที่สุด**	

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ =4.63, S.D.= .41) และรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ด้าน และมาก 1 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวัดผลประเมินผลการเรียน ($\overline{X}$ =4.71, S.D.= .45) รองลงมาคือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ การบริหารการจัดการเรียนรู้ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวางแผนงานวิชาการ การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากคือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ตามลำดับ

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

2.2 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

2.3 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

2.4 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารและครูมีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยผู้บริหารและครูมีอายุต่ำกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงสุด รองลงมาคืออายุมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และอายุ 5-10 ปี ตามลำดับ

2.5 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ รองลงมาคือขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งมีดังนี้

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวัดผลประเมินผลการเรียน รองลงมาคือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ การบริหารการจัดการเรียนรู้ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวางแผนงานวิชาการ การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา และการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง

ทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา หากต้องการให้สถานศึกษามีคุณลักษณะแบบใด จะต้องกำหนดนโยบายในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาไปตามเป้าหมาย แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้นักเรียนได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย 3 Rs + 8 Cs และทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) จัดเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องพัฒนาให้เกิดกับนักเรียน โดยทักษะการคิดสร้างสรรค์จัดเป็นทักษะการคิดขั้นสูงที่นักเรียนพึงมี ตามที่ อรชร ปราจันทร์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงถึงความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นงานที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ต้องปฏิบัติให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์มากที่สุด

1. การวางแผนงานวิชาการ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนงานการสร้างบรรยากาศวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษากับการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนงานตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนสอน ให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนมี ความประพฤติดี มีลักษณะนิสัยที่ดี และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2553) การบริหารงานวิชาการว่า เป็น กระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียน

2. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ติดตามและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะจะเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของสถานศึกษาและการเปลี่ยนแปลงไปให้ทันยุคทันสมัย ตอบสนองความต้องการของนักเรียน จากนั้นนำไปสู่การจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการนิเทศติดตามและประเมินหลักสูตรที่จัดทำขึ้นมา ให้นักเรียนได้พัฒนาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับ ชุมพล ฝูง

ใหญ่ (2552) ได้กล่าวสรุปว่า การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำเอาหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารและครูจะต้องทำความเข้าใจ มีการวางแผนการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตรตลอดจนการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้มีการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหากมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นการชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตรสถานศึกษาที่ช่วยส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ ก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้จริงต่อไป

3. การบริหารการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดสร้างบรรยากาศวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ ให้นักเรียนสามารถเล่นได้อย่างปลอดภัย สะอาด เป็นระเบียบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เป็นขั้นตอนการแปลงหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ การจัดกิจกรรม บรรยากาศ แหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ซึ่งสอดคล้องกับ Denise de Souza Fleith (2000) และสถานศึกษาควรประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของโรงเรียน ขณะเดียวกันผู้บริหารจำเป็นต้องมีการจัดประชุม จัดอบรมให้กับครูเพื่อพัฒนาส่งเสริมให้ครูเลือกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในโรงเรียนมาใช้พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากสูงสุด มีการจัดกิจกรรม บรรยากาศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกถึงการมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะนักเรียนทุกคนมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในแต่ละคนนั้นไม่ได้แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดสร้างสรรค์ โดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐานช่วยพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ ฐิติรัตน์ คล่องดี (2559) หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ในบริบทจริงและร่วมกัน แสวงหาความรู้ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ที่เรียกว่าการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับ อภิชาติ เนินพรหม (2559) การจัดกิจกรรมและบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกเรื่องการคิดสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างคาดไม่ถึงเพราะนักเรียนสามารถแสดงออกทางการคิดสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลายและแสดงออกถึงการคิดสร้างสรรค์ข้ามสาขาได้ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการวางแผนการสอนโดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนโดยเน้นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง (Sternberg, R. J.,2010) ส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการในทุกรายวิชา พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้นิเทศดำเนินการนิเทศตามหลักการนิเทศ มีหลักกัลยาณมิตร การทำงานเป็นทีม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การนิเทศการศึกษา ผู้นิเทศก์การศึกษาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูภายในสถานศึกษาพอใจในการจัดการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษานิเทศการศึกษาและให้คำแนะนำเรื่องการนิเทศการศึกษา ส่งผลให้สามารถชักจูงให้ผู้รับการนิเทศก์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น การนิเทศการศึกษาแบบกัลยาณมิตร เป็นการนิเทศรูปแบบหนึ่งที่ผู้บริหารและผู้นิเทศก์ต้องสร้างความศรัทธาเพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นและให้ความร่วมมือในการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จเพื่อสร้างสังคมการเรียนรู้ด้วยปัญญา เมตตา และความเป็นจริงของชีวิต Glickman, C.D. (2004) กล่าวไว้ว่า เป็นแนวคิดเกี่ยวกับงานและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการสอนในเรื่องหลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดสื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกการเตรียมและพัฒนาครู รวมทั้งการประเมินการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบกัลยาณมิตรที่มีผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ ธีระวิทย์ สกุณา (2556) พบว่า ครูหลังจากได้รับการนิเทศตามรูปแบบกัลยาณมิตรที่มีผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ มีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. การวัดผลประเมินผลการเรียน ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดประกวดแข่งขันการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ตามความสามารถของนักเรียนและกำหนดแนวทางการเทียบโอนผลการเรียนหากมีนักเรียนย้ายสถานศึกษา รวมถึงส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัดและการประเมินผล การสร้างเครื่องมือ ในการวัดผลแบบต่าง ๆ ผู้บริหารควรมีนโยบายในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่ชัดเจนเพื่อให้ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และควรมีการกำกับ ติดตาม การวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างจริงจัง เช่น ผู้บริหารจัดทำโครงการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาครูให้มีความรู้เรื่อง เครื่องมือ เทคนิค วิธีการในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ครูควรใช้วิธีการที่หลากหลายเพราะนักเรียนแต่ละคนนั้นมีความสามารถในการแสดงออกถึงการคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันสอดคล้องกับภรภัทร เฮ็งนิรันดร (2557) กล่าวถึง การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนว่าผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมหรือ ให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

6. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อสร้างบรรยากาศวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การเลือก การคัดสรร ใช้สร้างและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ส่งเสริมให้มีการเพิ่มเครือข่ายสนับสนุนการพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สอดคล้องกับ ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์ (2562) และส่งเสริมให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมา กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ มาสร้างสรรค์ผลงาน หรือ นวัตกรรมที่แปลกใหม่

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นการศึกษา วิเคราะห์วิจัย ส่งเสริมและประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ใหม่ๆ ตลอดจนเผยแพร่ผลงาน ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคลครอบครัวองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ให้ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ (2545 : 5) กล่าวว่าการวิจัยในชั้นเรียน คือการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก่ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็วนำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ของตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานได้แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

8. การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการสร้างความตระหนักของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเสริมสร้างบรรยากาศวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้นำในยุคปัจจุบันต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินงานต่างๆของสถานศึกษา ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2553) กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง รูปแบบและกระบวนการ การคิดเพื่อฝ่าวงล้อมและขยายขอบเขตของการมองปัญหา สร้างสิ่งที่ดีและยั่งยืนในอนาคต โดยการคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบในสถานการณ์ต่างๆที่มีความกดดันและท้าทาย Tonance (1962) กล่าวไว้ว่า ลักษณะของบุคคลที่มี

ความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นเป็นบุคคลที่มีความรู้สึกที่ไวต่อ ปัญหาหรือมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาด้วยการคิดที่ลึกตื้นนอกเหนือไปจากลำดับขั้นของการคิดอย่างปกติธรรมดา ซึ่งเป็นลักษณะภายในของบุคคลที่คิดหลายแง่มุมประสมประสานกันเกิดเป็นผลผลิตใหม่ที่ถูกต้องและสมบูรณ์ Phornrungroj (2003) กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ว่า หมายถึง ความสามารถของสมองที่คิดได้กว้างไกลแง่มุมการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว เกิดการเรียนรู้เข้าใจจนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองเป็นความคิดเชิงจินตนาการ ซึ่งนำไปสู่การคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ รองลงมา คือ ร่วมคิดในการดำเนินงานต่างๆของสถานศึกษา และร่วมตัดสินใจ ในการดำเนินงานต่างๆของสถานศึกษา

9. การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการดำเนินการด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็น ภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำอยู่แล้วการประกันคุณภาพการศึกษาจึงไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นการ ประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เจตนา เมืองมูล (2561) กล่าวว่าการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติ ของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชนาธิป ลีนิน (2562) การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติภารกิจหลักอย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมี (1) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control)(2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และ (3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพและมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

2. ผลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี

ส่วนใหญ่เป็นครูรุ่นใหม่กล้าคิดกล้าทำกล้าสร้างการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน กลุ่มของ 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ มากกว่า10ปี ขึ้นไป อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียนเหมือนกัน สอดคล้องกับ อภิชาติ เนินพรหม (2559) การจัดกิจกรรมและบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกเรื่องการคิดสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างคาดไม่ถึงเพราะนักเรียนสามารถแสดงออกทางการคิดสร้างสรรค์ได้อย่างหลากหลายและแสดงออกถึงการคิดสร้างสรรค์ข้ามสาขาได้ และสอดคล้องกับ Denise de Souza Fleith (2000) และสถานศึกษาควรประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองที่เป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของโรงเรียน ขณะเดียวกันผู้บริหารจำเป็นต้องมีการจัดประชุม จัดอบรมให้กับครูเพื่อพัฒนาส่งเสริมให้ครูเลือกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในโรงเรียนมาใช้พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากสูงสุด มีการจัดกิจกรรม บรรยากาศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกถึงการมีความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามขนาดโรงเรียน ต่างกันตามความเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผลการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ได้องค์ประกอบทั้งหมด 9 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนงานวิชาการ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา 3) การบริหารการจัดการเรียนรู้ 4) การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน 5) การวัดผลประเมินผลการเรียน 6) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 8) การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ 9) การประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล.* กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ . (2556). *การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking).* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ซัคเซสมีเดีย.

เจตนา เมืองมูล (2561) *การพัฒนามาตรฐานห้องเรียนคุณภาพ* ลำพูน:

ชนาธิป ลีนิน. (2562). *งานประกันคุณภาพการศึกษา* คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี “เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ”. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2565, จาก http://inded.rmutsv.ac.th/qa/?q=th/about.

ชุมพล ฝูงใหญ่. (2552). *การศึกษาภารกิจงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่. การศึกษายโสธร.

ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฐิติรัตน์ คล่องดี (2560) *การพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัวในครอบครัวหย่าร้างด้วยการปรึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎี. และเทคนิคโดยใช้ทฤษฎีเป็นฐาน.* บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยบูรพา

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2558). *การคิดสร้างสรรค์ในศาสตร์การคิด.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ธีระวิทย์ สกุณา. (2556). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา นครศรีธรรมราช. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2553). *ผู้นำเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ :กระบวนทัศน์ใหม่และผู้นำใหม่. ทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

ภรภัทร เฮ็งนิรันดร. (2557). *ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

รุ่งรัชชดาพร เวหะชาติ. (2553). *การบริหารงานวิชาการ ภาควิชาการบริหารศึกษา.* คณะศึกษาศาสตร์ สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2562). *สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS.* ครั้งพิมพ์ที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น.26, 32-33) *การบริหารวิชาการ.*กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, (2560) *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 :* บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2559) *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ* ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) กระทรวงศึกษาธิการ

สุนันท์ สีพาย และไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2561) *“เปลี่ยนผ่านการศึกษาไทยสู่ การศึกษา 4.0”* วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2561,13-27.

อภิชาติ เนินพรหม. (2559). *การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรชร ปราจันทร์ (2561) *"รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูใน. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,"* วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Denise de Souza Fleith (2000) *Teacher and student perceptions of creativity in the classroom environment,* Roeper Review, 22:3, 148-153,

Glickman, C.D. (2004). *Supervision and instructional leadership:* A developmental approach (6th ed.). Boston: Allyn & Bacon.

Runco, M. A. (2007). *Creativity : Elsevier Academic Press.*

Sternberg, R. J. (2010). *Teaching for ethical reasoning in liberal education.* Liberal Education, 96(3), 32-37.

Phornrungroj, Charnarong. (2003). *Creativity.* Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.

Torrance. P. E. (1962). *Guiding of creative talent.* New Jersey: Prentice-Hall.

